07/01/2019

Ο Πνευματικός Νόμος στις Ενδοοικογενειακές Σχέσεις

/ Ορθόδοξες Προβολές

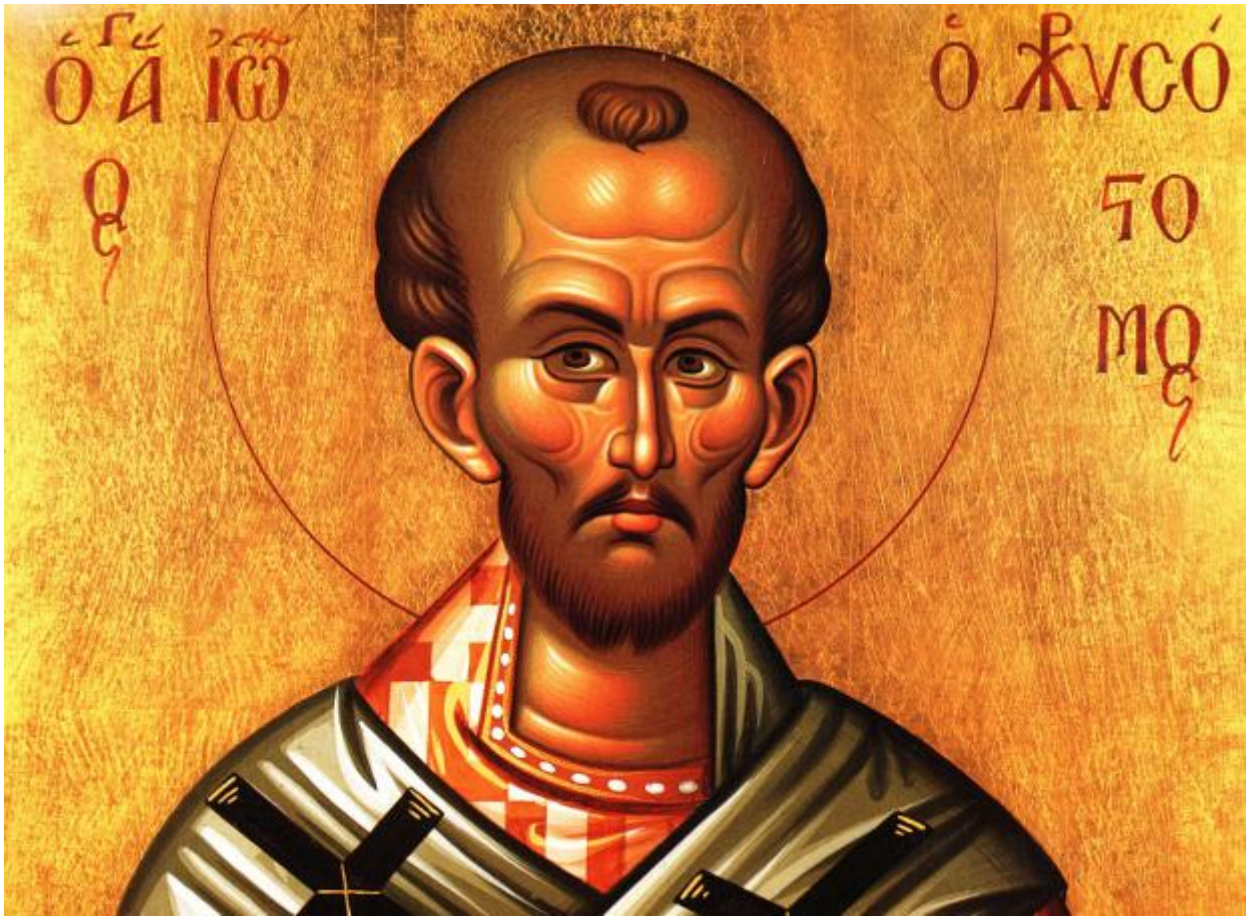

Το Περιοδικό Ε.ΡΩ Τεύχος 31, **παραθέτει λόγον του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου,** ο οποίος αναδημοσιεύεται από τον ιστοτόπο της ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ (4 Ιανουαρίου 2019) υπό τον τίτλο “Ο Πνευματικός Νόμος στις Ενδοοικογενειακές Σχέσεις”:

Πολλοί ἔχουν πολέμους στήν οἰκία τους καί ἄλλος μέν πολεμᾶται ἀπό τήν γυναῖκα του, ἄλλος πολιορκεῖται ἀπό τό τέκνο του, ἄλλος ἀπό τόν ἀδελφό του καί ἄλλος ταπεινώνεται ἀπό τόν ὑπηρέτη του καί ὁ καθένας λυπᾶται καί δυσανασχετεῖ καί μάχεται καί πολεμᾶ καί πολεμᾶται καί κανείς δέν σκέπτεται ὅτι ἐάν δέν ἔσπειρε ἁμαρτίες δέν θά ἦταν δυνατόν νά φυτρώσουν στήν οἰκία του ἀγκάθια καί τριβόλια· ἐάν δέν ἔκρυβε σπινθῆρες ἁμαρτιῶν, δέν θά ἄναβε φωτιά στήν οἰκία του.

Τό ὅτι βέβαια τά κακά πού μᾶς συμβαίνουν εἶναι καρποί τῶν ἁμαρτιῶν μας καί ὁ Θεός ὁρίζει συγγενεῖς δημίους ἐναντίον τοῦ ἁμαρτάνοντος, μάρτυς εἶναι ἡ θεία

Γραφή ἀπό τήν ὁποία τίποτε δέν ὑπάρχει ἰσχυρότερον.

Σέ πολεμᾶ ἡ γυναῖκα σου; σέ ὑποδέχεται ὅταν εἰσέρχεσαι στήν οἰκία σου σάν θηρίο; ἀκονίζει τήν γλῶσσα της σάν μάχαιρα; Εἶναι μέν λυπηρό τό πρᾶγμα, διότι ὁ βοηθός σου ἔγινε ἀντίπαλος, ὅμως ἐρεύνησε τόν ἑαυτό σου, μήπως κατά τήν νεανική ἡλικία σου ἔβλαψες γυναῖκα καί τό τραῦμα πού προξένησες στήν γυναῖκα θεραπεύεται μέ γυναῖκα καί αὐτή χειρουργεῖ τήν ξένη σαπίλα.

Καί ἄν ἀκόμη δέν τό γνωρίζη αὐτό αὐτή πού χειρουργεῖ, ἀλλά τό γνωρίζει ὁ ἰατρός Θεός. Διότι αὐτός χρησιμοποίησε αὐτήν ἐναντίον σου σάν σίδηρο· καί ὅπως ἀκριβῶς τό σίδηρο δέν γνωρίζει αὐτό πού κάνει, τήν δέ θεραπεία διά τοῦ σιδήρου τήν γνωρίζει ὁ ἰατρός, ἔτσι καί ἄν ἀκόμη δέν τό γνωρίζη ἡ γυναῖκα πού προξενεῖ τά πλήγματα καί ὁ ἄνδρας πού δέχεται τά πλήγματα δέν γνωρίζει τήν αἰτία τῶν πληγμάτων, ὅμως ὁ Θεός σάν ἰατρός γνωρίζει τό συμφέρον.

Τό ὅτι δέ ἡ πονηρή γυναῖκα γίνεται τιμωρός διά τῆς ἁμαρτίας, μάρτυς εἶναι ἡ θεία Γραφή. Διότι ἄκουσε τί λέγει: «Εἰς τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνδρα θὰ δοθῇ κακὴ γυναῖκα». Θά δοθῇ σ᾽ αὐτόν σάν πικρό ἀντίδοτο γιά νά ἀπορροφήση τούς χυμούς τῶν ἁμαρτιῶν. Τό ὅτι δέ καί τό νά πολιορκῆται κανείς ἀπό τά τέκνα του ἀποτελεῖ τιμωρία γιά τίς ἁμαρτίες του, μάρτυς εἶναι ὁ Δαυΐδ, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀπέδειξε ὁ λόγος, ἐπολεμᾶτο ἀπό τόν υἱό του τόν Ἀβεσσαλώμ γιά τήν παράνομο σαρκική μείξη.

Ὁ Ἰώβ δεχόταν τήν ἔχθρα τῆς γυναικός του, ὁπωσδήποτε ὅμως ὄχι ἐξ αἰτίας ἁμαρτημάτων του· πράγματι ὅμως οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἀνθρώπους ἔχομε ἐχθρούς τούς συγγενεῖς μας ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτημάτων μας. Ἀκόμη δέ καί φίλοι γίνονται ἐχθροί ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν καί ἐκεῖνοι πού παλαιώτερα ἀγαποῦσαν μισοῦν καί ἀποστρέφονται, ἐπειδή ὁ Θεός βάζει μέσα τους αὐτό τό μῖσος γιά λόγους πού ὁ ἴδιος γνωρίζει. Ἔτσι, λοιπόν, καί στόν ἑκατόν τέσσαρα Ψαλμόν ἔχει γραφῆ γιά τούς Αἰγυπτίους·

«Ἐπέτρεψε νὰ μεταστραφῇ ἡ καρδία των γιὰ νὰ μισήσουν τὸν λαὸν αὐτοῦ». Δέν θά ἦταν δυνατόν βέβαια νά ἐπιτραπῇ ἀπό τόν Θεό τό μῖσος, ἐάν προηγουμένως δέν ἦταν κακές οἱ σχέσεις μεταξύ τους. Διότι σέ ἐκείνους πού ἡ φιλία γίνεται αἰτία καταστροφῆς, εἰς αὐτούς τό μῖσος γίνεται αἰτία ἀρετῆς.

Ἀφοῦ λοιπόν μάθαμε, ἀδελφοί, ὅτι συμβαίνουν πόλεμοι καί οἰκιακοί καί συγγενικοί καί δουλικοί καί ὅτι καί οἱ ἀσθένειες τοῦ σώματος ὡς ἐπί τό πλεῖστον προκαλοῦνται ἀπό τίς ἁμαρτίες, ἄς ἐξαφανίσωμεν τήν ἁμαρτία, τήν πηγή τῶν κακῶν καί ἐάν δέν τρέχουν οἱ χείμαρροι τῶν παθῶν, τότε θά εὐφραίνουν τήν ψυχή οἱ ποταμοί τῶν ὑδάτων τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδή, λοιπόν, καί ὁ Δαυΐδ ἔλαβε τήν

παντρεμένη γυναῖκα σάν ξένη βασιλεία (διότι γιά κάθε ἄνδρα βασιλεία εἶναι ἡ γυναῖκα πού συμφωνεῖ μέ αὐτόν καί δέν ἀγαπᾶ ὁ βασιλεύς τόσο πολύ τήν πορφύρα καί τό στέμμα, ὅσο ὁ ἄνδρας ἀγαπᾶ τήν γυναῖκα), διά τοῦτο ὁ υἱός του πού ἐγεννήθη ἀπό τήν γυναῖκα του, ἐπαναστάτησε σάν τύραννος θέλοντας ν᾽ ἁρπάξη τήν βασιλεία τοῦ πατρός του. Μέ βία ἅρπαξε τήν γυναῖκα καί βία ὑπέμεινε καί ἐκεῖνος πού ἁμάρτησε κρυφά, φανερά ἐνικᾶτο· καί ἐκεῖνος πού τραυματιζόταν κρυφά, χειρουργοῦνταν παρουσία ὅλων ἐξ αἰτίας τῶν λόγων ἐκείνων τοῦ Θεοῦ.

«Σὺ ἔκαμες τὸ κακὸ κρυφά, ἐγὼ ὅμως θὰ σὲ τιμωρήσω φανερὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου». Ἀλλ᾽ ὅμως δέν εἶχαν καλό ἀποτέλεσμα τά τῆς κακίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καί δικαίως γιά νά μήν ἔχουν οἱ πατροκτόνοι νόμο τήν πράξη τῆς πατροκτονίας. Ἀφοῦ δέ ἐνήργησε σάν δήμιος, ἐφονεύετο σάν κατάδικος». (ΕΠΕ 5, σελ. 105 – 113).

Περιοδικό Ε.ΡΩ Τεύχος 31

ΦΩΤΟ: sansimera.gr